

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821201447
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3821201447.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina vo veci starostlivosti súdu o posudzovanú P. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., B. XX/X, zastúpenú Mestom Prievidza, so sídlom Prievidza, Námestie slobody 14, IČO: 00 318 442 (hmotnoprávny opatrovník), v konaní zastúpenú procesným opatrovníkom V.. M. E., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Partizánske, o návrhu navrhovateľa Mesto Prievidza, so sídlom Prievidza, Námestie slobody 14, IČO: 00 318 442 na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 12Ps/3/2021-111 zo dňa 22. apríla 2021 takto

rozhodol:

- I. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Výrokom II. P. K., nar. XX.XX.XXXX, nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľ, hmotnoprávny opatrovník P. K., domáhal, aby súd neodkladným opatrením uložil P. K. povinnosť podstúpiť hodnotenie a posúdenie zdravotného stavu v rámci zdravotnej posudkovej činnosti pre vydanie zdravotného posudku na účely sociálnych služieb podľa zákona o sociálnych službách, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu. Takisto žiadal, aby súd uložil P. K. povinnosť strpieť umiestnenie a pobyt v zariadení sociálnych služieb v zriaďovateľskej pôsobnosti Mesta Prievidza na základe rozhodnutia o odkázanosti na sociálnu službu, vydaného podľa zákona o sociálnych službách, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu. Návrhom, podaným na súd, dňa 12.09.2019, Mesto Prievidza žiadalo o zmenu obmedzenia spôsobilosti na právne úkony u P. K., o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 23.11.2004, a to tak, že P. K. bude schopná preberať si dôchodok a disponovať s finančnými prostriedkami vo výške jej dôchodku. Konanie sa vedie na súde prvej inštancie pod sp. zn. 10Ps/6/2019. Súd prvej inštancie zistil, že doposiaľ v ňom rozhodnuté nebolo, vec sa toho času nachádza u súdom ustanoveného znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. Právne vec súd posúdil podľa § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c), d), § 336 ods. 1 CSP. Súd uviedol, že neodkladné opatrenie možno nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov. Zmyslom neodkladného opatrenia je nielen zabezpečenie spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov, ale aj rýchle a pružné riešenie takej situácie, keď je treba okamžitý zásah súdu. Zo zisteného skutkového stavu dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa bol nedôvodný. Bolo podľa súdu nesporné, že na základe rozsudku súdu prvej inštancie, od konca roku 2005 je posudzovaná obmedzená v spôsobilosti na právne úkony, a to v tom rozsahu, že „nie je schopná sama seba zastupovať pred súdmi, orgánmi verejnej správy, peňažnými a finančnými ústavami, orgánmi činnými v trestnom konaní, notárskymi úradmi, nie je schopná zúčastniť sa volieb a referend, nie je schopná zložitých majetkových právnych úkonov a nie je schopná disponovať s finančnými prostriedkami týždenne vo výške 150 Sk“. Vyššie

uvedeným rozhodnutím, ktoré je doposiaľ stále účinné, súd nerozhodol o tom, že posudzovaná nie je spôsobilá sama rozhodovať o svojej zdravotnej a sociálnej starostlivosti. Od roku 2017, na základe rozhodnutia súdu, funkciu opatrovníka u posudzovanej vykonáva navrhovateľ (Mesto Prievidza). Funkciu opatrovníka je hájiť práva a záujmy opatrovanca a to v rozsahu vymedzenom súdnym rozhodnutím. Súd vymedzil Mestu Prievidza rozsah jeho práv a povinností vo vzťahu k posudzovanej tak, že „oprávnením aj povinnosťou opatrovníčky je starať sa o opatrovanú, preberať za ňu dôchodok, zastupovať ju pred súdmi, orgánmi verejnej správy, peňažnými a finančnými ústavami, orgánmi činnými v trestnom konaní, notárskymi úradmi a spravovať jej veci tak, aby neutrpela žiadnu ujmu na svojich majetkových právach. Úkony presahujúce rámec bežnej veci podliehali schváleniu súdu“ (uznesenie Okresného súdu Prievidza, č.k. 12Ps/1/2015-125, zo dňa 07.07.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/74/2016-138, zo dňa 14.07.2017). Novým návrhom, podaným na súd (sp. zn. 10Ps/6/2019), Mesto Prievidza (opatrovník posudzovanej) nenavrhuje obmedziť spôsobilosť u posudzovanej na právne úkony v širšom rozsahu, než je tomu v súčasnosti, naopak podľa súdu prvej inštancie, ide svojou podstatou o čiastočné prinavrátanie spôsobilosti na právne úkony u posudzovanej. Doposiaľ súd nevymedzil Mestu Prievidza práva a povinností ohľadne zabezpečovania zdravotnej a sociálnej starostlivosti posudzovanej, a preto bolo podľa právneho názoru súdu neprípustné, aby navrhovateľ posudzovanú z tohto dôvodu žaloval. Posudzovaná sama neznemožňuje navrhovateľovi (svojmu opatrovníkovi) výkon funkcie opatrovníka, ale, a vyplýva to i z podaní samotného navrhovateľa, tento výkon navrhovateľovi znemožňuje rodina posudzovanej. V tejto súvislosti súd konštatoval, že navrhovateľ má viacero možností, ako realizovať problémový výkon opatrovanstva u posudzovanej, napríklad v súčinnosti s mestskou políciou a takisto ďalšími orgánmi verejnej správy. Navyše, v súčasnosti prebieha konanie, v rámci ktorého sa prehodnocuje zdravotný stav posudzovanej (sp. zn. 10PSú6/2019), do ktorého konania vstúpila aj Okresná prokuratúra Prievidza. Spis sa toho času nachádza u znalca, pričom až po opätovnom posúdení zdravotného stavu posudzovanej bude môcť byť zodpovedaná otázka, či doterajšie obmedzenie spôsobilosti na právne úkony u posudzovanej zodpovedá súčasnej realite, resp. či je ho potrebné rozšíriť alebo zúžiť. Navrhovateľ sa neodkladným opatrením domáhal uloženia povinnosti posudzovanej, aby táto podstúpila hodnotenie a posúdenie zdravotného stavu v rámci zdravotnej posudkovej činnosti pre vydanie zdravotného posudku na účely sociálnych služieb podľa zákona o sociálnych službách a aby strpela povinnosť umiestnenia a pobytu v zariadení sociálnych služieb v zriaďovateľskej pôsobnosti Mesta Prievidza na základe rozhodnutia o odkázanosti na sociálnu službu vydaného podľa zákona o sociálnych službách, a to aj napriek tomu, že navrhovateľ nepozná súčasný fyzický a duševný stav posudzovanej, bez ohľadu na to, že táto má už 77 rokov. Navyše, druhý petit návrhu bol podľa súdu podaný predčasne, pretože nepoznajúč súčasný zdravotný stav posudzovanej, už sa v ňom predpokladá a navrhuje rozhodnutie o odkázanosti posudzovanej na sociálnu službu. Je nesporné a vyplýva to jednoznačne z podaného návrhu, že zásadný a jediný dôvod, pre ktorý si navrhovateľ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na súd podal, je nemožnosť realizácie výkonu funkcie opatrovníka navrhovateľom z dôvodu správania tretích osôb (neposkytovanie súčinnosti rodinnými príslušníkmi posudzovanej), skutočnosť, ktorú však nebolo možné riešiť podaním tohto návrhu o nariadenie neodkladného opatrenia, ale za súčinnosti ďalších subjektov, ktorú sú tieto osoby povinné poskytnúť. Podaný návrh bol navyše aj nelogický a v rozpore s iným návrhom navrhovateľa, ktorým žiada prehodnotiť spôsobilosť na právne úkony posudzovanej, ktorý je vlastne návrhom na čiastočné prinavrátanie spôsobilosti na právne úkony u posudzovanej, keď v súčasnosti je posudzovaná spôsobilá podľa rozhodnutia súdu nakladať s finančnými prostriedkami vo výške 5,- eur týždenne, no navrhovateľ žiada, aby mohla nakladať s celým svojím dôchodkom. Vzhľadom na vyššie uvedené súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že z konštatovania súdu prvej inštancie vyplýva záver, že posudzovaná je spôsobilá sama rozhodovať o svojej zdravotnej a sociálnej odkázanosti. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 07.07.2016, sp. zn. 12Ps/1/2015, ktorým bol navrhovateľ ustanovený do funkcie opatrovníka, pričom mal za to, že vo vzťahu k záveru o zdravotnej spôsobilosti P. K. je toto uznesenie v rozpore so záverom, z ktorého podľa navrhovateľa vyplýva, že posudzovaná je spôsobilá sama rozhodovať o svojej zdravotnej a sociálnej odkázanosti. Poukázal tiež na konštatovanie uvedené v Uznesení sp. zn. 17CoP/74/2016 Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.07.2017. Navrhovateľ namietal, že v dôsledku toho, že P. K. nebola z jeho strany viac ako tri roky vzhliadnutá a nebol s ňou nadviazaný ani žiadny iný kontakt, nemôže za daného stavu plniť súdom stanovenú povinnosť starať sa o nesvojprávnú a zabezpečovať jej potrebnú zdravotnú starostlivosť. K návrhu navrhovateľa v konaní uvedenom pod sp. zn. 10Ps/6/2019, v ktorom podľa konštatovania súdu ide v podstate o čiastočné prinavrátanie spôsobilosti na právne úkony, navrhovateľ

uviedol, že predmetný návrh bol podaný ešte v 9/2019, pričom až v 4/2020 bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie, ktoré sa do dnes ani súdu nepodarilo zabezpečiť. Navrhovateľ návrhom sledoval, aby bol dosiahnutý stav, kedy by bolo možné nesvojprávnu vzhliadnuť a znalcom z odboru zdravotníctva posúdiť jej zdravotný stav. Ku konštatovaniu súdu, že doposiaľ neboli vymedzené pre mesto Prievidza práva a povinnosti ohľadne zabezpečovania zdravotnej a sociálnej starostlivosti posudzovanej, a preto je podľa právneho názoru súdu neprípustné, aby navrhovateľ posudzovanú z tohto dôvodu žaloval, navrhovateľ uviedol, že takéto konštatovanie je v príkrom rozpore s odôvodnením rozhodnutia zo dňa 07.07.2016. K spôsobu realizácie problémového opatrovníctva prezentovaného súdom prvej inštancie navrhovateľ uviedol, že podal trestné oznámenia či podnety, ktoré sa minuli účinku a boli príslušnými orgánmi negované. Rovnako tak žiadosti o súčinnosť a spoluprácu pri riešení problému adresované príslušným subjektom boli buď bez odozvy alebo im nebolo vyhovené. Navrhovateľ vyjadril názor, že aj keď o týchto skutočnostiach a krokoch navrhovateľa súd z návrhu vedomosť mal, považoval ich za zrejme bezpredmetné, prehliadol ich a ich vyhodnotenie vo svojom odôvodnení obišiel, ba vyzval na ich realizáciu. Pokiaľ ide o odkaz súdu na konanie navrhovateľa v súčinnosti s mestskou políciou, navrhovateľ uviedol, že podľa § 2 zákona o obecnej polícii je obecná polícia (v tomto prípade mestská polícia alebo aj len „MsP“) poriadkový útvar mesta pôsobiaci pri zabezpečovaní vecí verejného poriadku, ochrany životného prostredia v meste a plnení úloh vyplývajúcich zo všeobecne záväzných nariadení mesta, z uznesení mestského zastupiteľstva a z rozhodnutí primátora mesta. Ustanovenie § 3 ods. 1 písm. a) hovorí, že MsP zabezpečuje verejný poriadok v obci, spolupôsobí pri ochrane jej obyvateľov a iných osôb v obci pred ohrozením ich života a zdravia. Podľa § 11 ods. 1 zákona, ak je dôvodná obava, že je ohrozený život alebo je vážne ohrozené zdravie osoby, alebo ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, je príslušník mestskej polície oprávnený otvoriť byt, vstúpiť doňho a vykonať potrebné opatrenia na odvrátenie hroziaceho nebezpečenstva. Prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáhal hodnotenia a posúdenia zdravotného stavu nesvojprávnej ako podkladu pre rozhodnutie o odkázanosti na sociálnu službu, ak sa takého podmienky a potreba preukážu a budú v záujme jej zdravia a života. Za existujúceho stavu a podmienok navrhovateľ zastával názor, že bez vyhovenia jeho návrhu sa daný stav v prospech nesvojprávnej vyriešiť nedá. Z dôkazov, ktoré boli predložené súdu, podľa navrhovateľa jednoznačne vyplýva, že nesvojprávná má vysoký vek, že celé roky jej nebola a nie je preukázateľne poskytovaná zdravotná starostlivosť, čo sú podľa navrhovateľa indície hovoriace o predpoklade zhoršenia jej fyzického aj psychického stavu, ako aj o nevyhnutnosti vzhliadnutia jej osoby a zistenia jej zdravotného stavu. Navrhovateľ mal za to, že jeho návrh je dôvodný, že na jeho podanie boli splnené všetky zákonné podmienky, návrh je z objektívneho hľadiska presvedčivý, a že reálne došlo k osvedčeniu všetkých skutočností, ktorými by nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia bolo v tomto konkrétnom prípade podmienené. Navrhoval, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vydal rozhodnutie, ktorým návrhu navrhovateľa Mesta Prievidza ako opatrovníka nesvojprávnej P. K., nar. XX.XX.XXXX, v plnom rozsahu vyhovie tak, že nariadi navrhované neodkladné opatrenie.

3. Procesný opatrovník sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť z nasledovných dôvodov:

5. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dospel k právnomu záveru, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia tak ako sa domáhal navrhovateľ, a teda aby bola uložená P. K. povinnosť podstúpiť hodnotenie a posúdenie zdravotného stavu v rámci zdravotnej posudkovej činnosti pre vydanie zdravotného posudku na účely sociálnych služieb podľa zákona o sociálnych službách, a aby súd uložil P. K. povinnosť strieť umiestnenie a pobyt v zariadení sociálnych služieb v zriaďovateľskej pôsobnosti Mesta Prievidza na základe rozhodnutia o odkázanosti na sociálnu službu, vydaného podľa zákona o sociálnych službách. Súd mal predovšetkým za to, že doposiaľ neboli vymedzené práva a povinnosti navrhovateľa ohľadne zabezpečovania zdravotnej a sociálnej starostlivosti P. K., pričom súd nerozhodol, že P. K. nie je spôsobilá sama rozhodovať o svojej zdravotnej a sociálnej starostlivosti. Súd tiež poukázal na to, že v súčasnosti prebieha konanie, kde sa prehodnocuje zdravotný stav P. K. (sp. zn. 10PSú/6/2019).

6. Odvolací súd považuje tento záver súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého uznesenia v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľa uvádza nasledovné:

7. Účelom neodkladného opatrenia je predovšetkým rýchla i keď len dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. Jeho nariadenie predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechaná na

úvahe súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať u účastníka konania nariadením neodkladného opatrenia, pričom jeho použitie je namieste, ak sa vyžaduje okamžitý zásah súdu.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 13Ps/14/2004-36 zo dňa 23. novembra 2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoP/89/2005-88 zo dňa 29. decembra 2005 bola P. K., nar. XX.XX.XXXX, obmedzená v spôsobilosti na právne úkony tak, že táto nie je schopná sama seba zastupovať pred súdmi, orgánmi verejnej správy, peňažnými a finančnými ústavami, orgánmi činnými v trestnom konaní, notárskymi úradmi, nie je schopná zúčastniť sa volieb a referéndo, nie je schopná zložitých majetkových právnych úkonov a je schopná jednoduchých právnych úkonov a je schopná disponovať s finančnými prostriedkami týždenne vo výške 150,- Sk (v prepočte 5,- eur). Uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 12Ps/1/2015-125 zo dňa 07. júla 2016 bol ako opatrovník P. K. ustanovený navrhovateľ, pričom rozsah jeho práv a povinností bol ustanovený tak, že navrhovateľ je oprávnený a povinný starať sa o nesvojprávnu, zastupovať ju pred súdmi, orgánmi verejnej správy, orgánmi činnými v trestnom konaní, notárskymi úradmi a inými tretími osobami, preberať za ňu dôchodok a spravovať jej veci tak, aby neutrpela žiadnu ujmu na svojich majetkových právach. Úkony presahujúce rámec bežnej veci podliehajú schváleniu súdu.

9. Obmedzenie spôsobilosti na právne úkony je v právnom poriadku chápané ako opatrenie v záujme tých, ktorí nemajú možnosť ovládnuť svoje konanie, alebo posúdiť jeho následky. Účelom súdneho rozhodnutia o pozbavení alebo obmedzení fyzickej osoby spôsobilosti na právne úkony je poskytnutie ochrany nielen samotným fyzickým osobám, ktorých sa rozhodnutie týka, ale aj ďalším fyzickým, alebo právnickým osobám prichádzajúcim s nimi do styku. Ak súd rozhoduje o spôsobilosti na právne úkony, vychádza zo zistení urobených na základe posudkov znalcov - lekárov v súvislosti s ostatnými okolnosťami danej veci.

10. Rozsah práv a povinností opatrovníka musí korešpondovať s rozsahom obmedzenia spôsobilosti na právne úkony osoby, ktorej spôsobilosť na právne úkony bola súdom obmedzená. Vo výroku, ktorým dochádza k obmedzeniu spôsobilosti na právne úkony, a v ktorom sú vymedzené právne úkony, na ktoré fyzická osoba nie je spôsobilá, sa výslovne (explicitne) určuje, aké úkony nemôže účastník platne urobiť, ale súčasne implicitne a contrario určuje, že účastník je na všetky ostatné právne úkony spôsobilý. Preto rozsah obmedzenia spôsobilosti na právne úkony by nemal byť odlišný od rozsahu povinností opatrovníka pri zastupovaní. Z tohto dôvodu opatrovník nemôže zasahovať do právnych úkonov a ani nijako obmedzovať právne úkony osoby obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony, na ktoré sa obmedzenie nevzťahuje.

11. Aj keď bol vyššie uvedeným uznesením zo dňa 07. júla 2016 vymedzený rozsah práv a povinností navrhovateľa tak, že tento je povinný starať sa o nesvojprávnu, nemožno tým rozumieť to, že navrhovateľ je oprávnený rozhodovať o zdravotnej starostlivosti P. K., či jej pobyte v zariadení sociálnych služieb. Rozhodovanie o týchto otázkach nebolo P. K. rozsudkom č. k. 13Ps/14/2004-36 zo dňa 23.11.2004 nijako obmedzené a toto oprávnenie nebolo ani uznesením zo dňa 07. júla 2016 zverené navrhovateľovi. Pokiaľ sa navrhovateľ ako opatrovník domáha toho, aby sa obmedzená v spôsobilosti na právne úkony podrobila posúdeniu zdravotného stavu v rámci zdravotnej posudkovej činnosti pre vydanie zdravotného posudku na účely sociálnych služieb podľa zákona o sociálnych službách, navrhovateľ zjavne presahuje svoje oprávnenia zastupovať a starať sa o P. K.. Ani skutočnosť, že je výkon opatrovníctva problematický, nie je dôvodom na ďalšie obmedzenie v spôsobilosti na právne úkony P. K. v podobe rozhodovania o svojej zdravotnej starostlivosti a svojom pobyte nad rámec rozhodnutia súdu o obmedzení v spôsobilosti na právne úkony bez toho, aby súd túto spôsobilosť riadne v samostatnom konaní preskúmal. Neodkladné opatrenie, tak ako ho navrhovateľ navrhol, je preto v danom prípade neprípustné.

12. Okrem vyššie uvedeného odvolací súd poukazuje na to, že účelom nariadenia neodkladného opatrenia je potreba bezodkladnej úpravy pomerov. V danej veci však zo spisu vyplýva, že stav, kedy je pre navrhovateľa problematické vykonávať úkony ako opatrovníka je dlhodobý. Navyše v súčasnosti prebieha konanie vedené pod sp. zn. 10Ps/6/2019, na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie, ktorého predmetom je práve (na návrh navrhovateľa) posúdenie spôsobilosti P. K. na právne úkony. Odvolací súd má za to, že nie je splnená preto ani ďalšia materiálna podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov.

13. Argumentácia navrhovateľa v odvolaní poukazuje na rozpory, ktoré by mali byť medzi argumentáciou súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí a odôvodnenia uznesenia sp. zn. 12Ps/1/2015 zo dňa 07.07.2016, ktorým bol navrhovateľ ustanovený ako opatrovník, či uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoP/74/2016 zo dňa 14.06.2017, a to vo vzťahu k spôsobilosti rozhodovať o zdravotnej starostlivosti P. K.. Odvolací súd však taký rozpor, ktorý by mal vplyv na spravodlivosť súdneho konania

a rozhodnutie v danej veci ako uvádzal navrhovateľ, nezistil. Je potrebné uviesť, že navrhovateľ v tomto smere vytrháva slovné spojenia z kontextu odôvodnenia uznesenia, ktorým bol ustanovený za opatrovníka, či uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoP/74/2016 zo dňa 14.06.2017, ktoré však nie sú premietnuté do výroku vo veci samej, a z ktorých navyše ani nemožno vyvodiť záver, že by bol navrhovateľ akokoľvek oprávnený rozhodovať o zdravotnej starostlivosti P. K., a že by mu súd takéto oprávnenie odôvodnením vyššie uvedených rozhodnutí zveril, či záver, že P. K. je obmedzená na právne úkony aj v tomto rozsahu. Uvedené námietky navrhovateľa v odvolaní preto neboli dôvodné.

14. Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa o tom, či tento disponuje informáciami o zdravotnom stave P. K. odôvodňujúcej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, keď navrhovateľ namietal záver súdu prvej inštancie, že navrhovateľ nepozná zdravotný stav P. K., odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie. Navrhovateľ sa sám v odvolaní odvolával na to, že existujú indicie predpokladajúce zhoršenie zdravotného stavu P. K.. Podľa názoru odvolacieho súdu súd nemôže vychádzať len z indicíi, ktoré uvádzal navrhovateľ, keďže tieto nemôžu dostatočne osvedčiť potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Skutočné posúdenie zdravotného stavu P. K. a s tým súvisiace posúdenie jej spôsobilosti na právne úkony, kde môže dôjsť aj k rozšíreniu obmedzenia spôsobilosti na právne úkony, však musí byť predmetom konania vo veci samej, pričom navyše takéto konanie, ako už bolo uvedené, aj v súčasnosti prebieha na súde prvej inštancie pod sp. zn. 10Ps/6/2019.

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na ich náhradu. V mimosporových konaniach platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).